

"והגדת"

קיימת נטייה תרבותית אוניברסאלית, שאינה קשורה לפולקלור היהודי בלבד, לראות בכל הבנים והבנות הטובים נושאי לפיד של המשכיות. לעומתם ניצבים בקלונם הבן האובד, הבת המשרכת דרכיה, וגם המורדים הצעירים ועולי הימים הזועמים, מפני שכל אלה מאיימים לכבות את שלהבת הזיכרון השושלתית, להפנות עורף לכל מה שלמדו מאבותיהם ומאמותיהם. לחדול מלספר את הסיפור. אבל שימו לב לתופעה היהודית הייחודית: כאן, בשלב מוקדם מאוד, הופך סיפור הדברים עצמו לעיקר המעוגן בטקסט. המורים לימדו מתוך ספרים. החוכמה שבעל-פה נמזגה לקודקס כתוב. מימי קדם ועד לעידן המודרני היה הספר חפץ יקר ונכבד, חפץ המתעלה מעל חפציותו וחורג אל מעבר לגשמי. יתרון עצום ניתן אפוא לאב הקורא בספר באוזני ילדיו. הנוסחה "בכל דור ודור" נחקקה באבן, פשוטו כמשמעו, נכתבה על פפירוסים, על עור עגל ולימים על נייר. הציווי המקראי "והגדת לבנך" הועלה על הכתב והכתב נעשה קנוני. מכאן נמשכה שלשלת טקסטואלית ותמיד נכלל בה הצו "והגדת" לצד ההיגד עצמו. כך עבר פסוק ח' מפרק י"ג בספר שמות אל התלמוד הירושלמי והתלמוד הבבלי ומשם לרמב"ם ובמתכונת פופולארית נתקבע בהגדה של פסח.

ספרון זה, המתמצת את "הוראות ההפעלה" של הזיכרון היהודי ומציבן במרכזו של שולחן החג הגדול מכולם, התפתח ככל הנראה בהדרגה מימי בית שני ואילך. את גרסתו הכתובה המוקדמת ביותר אפשר למצוא בסידורי התפילה של שני ראשי ישיבת סורא עמרם גאון במאה התשיעית וסעדיה גאון במאה העשירית.

בדומה לשלושה מתוך ארבעת הבנים שהנציחה, משלבת ההגדה חוכמה, רשעות ותמימות. לקטנותה הספרותית – מקרא, תלמוד ופולקלור ימי ביניים – עולה בקנה אחד עם הערבוביה המוסרית שבה: יש שפוך חמתך, יש עשר מכות, יש חן וחסד ורחמים ויש גדי רך שחתול טרף אותו. אבל בעיקר יש בה אסרטיביות עזה, אשר לוכדת את שומעיה בכל חושיהם, אם ירצו בכך ואם לאו, וגם אם לא ישאלו דבר, כמו הבן הרביעי. המתקפה הזאת על החושים היא התגלמות הביטוי "את פתח לו". ניחוח תבשילי הפסח עולה מן המטבח וצלחת הסדר מעגלת גוונים ומרקמים במרכז השולחן הערוך. זה תפריט הזיכרון הקולקטיבי. מה נשתנה הטקסט הזה מכל הטקסטים? שהוא הגיע אל בתיהם הדלים של יהודים בהרי האטלס ובמעבה היערות האוקראיניים. הקיבוצים העשירו אותו בהומניזם אוניברסאלי ובמוזיקליות חדשה, אבל נוסחו המסורתי הוא שהתנחל כמעט בכל בתי היהודים, לרבות החילונים, בישראל המודרנית.

ההגדה על מוזריותה והודות למוזריותה, הגישה פרוסה של אוריינות לכל איש ואישה וילד וילדה, שהרי גם הילדות הקשו את ארבע הקושיות, אם בקול רם ואם בליבן פנימה. ההגדה היא ספר שולחן הסעודה היהודי בה"א הידיעה, ההתגלמות המעשית ביותר של "והגדת".

עמוס עוז ובתו פניה עוז זלצברג
מתוך ספרם החדש: יהודים ומילים"

חג שמח לכל תושבי הישוב

**"למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך" (דברים פרק טז פס' ג'),
"והגדת לבנך ביום ההוא לאמור, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים."
(שמות י"ג, ח),**

חשיבות זיכרון יציאת מצרים

אינה רק בשל חשיבותו ההיסטורית, אלא, בעיקר בשל הערכים הנובעים ממנה:
אמונה באלוהים, חשיבות החופש וערכים של צדק חברתי.
מצוות חברתיות רבות נכתבו זכר ליציאת מצרים, מצוות עבד עברי, איסור הונאת
הגר ועוד מצוות רבות מהתורה.

כוחה העצום של המסורת היהודית, בא לידי ביטוי בליל הסדר. מידי שנה יושבים מיליוני
יהודים, ברבבות בתי אב, בארץ ובעולם ומספרים שוב ושוב את סיפור יציאת מצרים
וסיפור הגאולה: משה רבנו, עשרת המכות, יציאת מצריים וקבלת התורה בהר סיני –
אשר הופכת אותנו "באופן רשמי" לעם הנבחר.

בני הדור אשר יצאו בעצמם מן השעבוד המצרי – אותם אנשים אשר חזו בצעירותם
בעשרת המכות, אלה שצעדו בין קרעי ים סוף וזכו לקבל תורה מסיני, אותם אנשים
שנדדו ארבעים שנה במדבר וזכו בסופו של דבר לנחול את ארץ ישראל – הם שערכו את
ליל הסדר הראשון. ומאז, ברצף שלא נפסק מעולם, עובר הסיפור מאב לבנו, דור אחר
דור, עד לימינו אלה.

אין זה פלא, אם כן, שבמרכז הסדר עומדים דווקא הילדים. בני דור ההמשך הם אלה
שצריכים לקלוט את המסר על מנת שיוכלו להעבירו הלאה בעתיד. השם 'הגדה' לקוח
מהציווי "והגדת לבנך". באמצעות ההגדה אנו מספרים לילדינו את סיפור יציאת מצרים.

יציאת מצרים ומעמד הר סיני אלה הם שני האירועים המכוננים בתולדות עם ישראל.
התורה רואה ביציאת מצרים את היסוד המשפטי לחירות האדם. יציאת מצרים היא אחד
היסודות לאמונת ישראל בה' אלוהי ישראל.
במה זכתה יציאת מצרים, חג הפסח מהווה אבן-יסוד בעיצוב הזהות היהודית ובהשרת
השייכות לעם ישראל, לעברו ולערכיו הנצחיים. החג מספר למעשה, את סיפור לידתו
והתהוותו של העם היהודי.

העם היהודי נבחר על-ידי ה' להיות עם-סגולה, ההיסטוריה של יציאת מצרים מכילה את
כל המרכיבים של ההווה היהודית: גלות, סבל, אמונה, ניסים, חירות, גאולה ומתן תורה.

מרכיבים אלה משולבים זה בזה לאורך כל ההיסטוריה היהודית, ובחג הפסח הם באים לידי ביטוי חזק ומוחשי.

חג הפסח הוא הראשון בשורת החגים של העם היהודי, ובמידה רבה הוא החשוב שבהם. יציאת מצרים התרחשה בליל ט"ו בניסן (שהוא עפ"י התורה, ראשון ... לחודשי השנה) באמצע החודש בו הירח מתגלה במלאו וזוהר במלוא אורו, נקרא גם חג האביב היות ובחודש ניסן תחילתו של קציר התבואה הראשון ומכאן המשמעות החקלאית של חג הפסח, עת קציר השעורים.

חג אביב שמח

מלכה יודוביץ מספרת על חג הפסח בבית משפחתה

מלכה יודוביץ העלתה זיכרונות ילדות, של חוויות הפסח במשפחתה – משפחת נעים עזרי - משפחה יהודית באיספהן.

אני מביאה את דבריה:

המשפחה:

אני באה מהעיר איספהן שבאיראן. עליתי ארצה עם כל משפחתנו הענפה, עם קום המדינה.

היהודים הגיעו לאיראן אחרי חורבן בית ראשון.

על ספר התורה המשפחתי שלנו רשומים 10 דורות אחורה. כמעט כולם (מבני עשרת הדורות) הגיעו לפחות פעם אחת לירושלים – לבקר בציון וחלקם טמונים ב"הר הזיתים". הסבים שלי לדורותיהם היו אנשי תורה ועבודה. הייתה להם זיקה חזקה לארץ ישראל ומאז תחילת המאה ה-20 והצהרת בלפור, היו בין התלמידים הראשונים של בית ספר אליאנס (כל ישראל חברים), אשר נפתח באיספהן.

ב-1927 התקיים הקונגרס הציוני באיספהן, כל המשפחה הייתה שותפה להתעוררות הציונית החזקה, שהייתה אז. בני משפחתי היו פעילים בקהילה היהודית ותרמו לקרן הקיימת.

בתוך הקהילה היו יהודים מכל גווי הקשת, ועד הקהילה דאג לכולם והייתה פעילות צדקה של מתן בסתר, שבני משפחתי השתתפו בה והיו בין מקימיה.

כל קהילת איספהן וכל יהדות איראן היו מחוברים, בימים ההם, לדת היהודית, שבמסגרתה התנהלו החיים - חיי החולין, בשמחות ומנהגי האבלות.

חוויות הפסח, שנקרא "מועד ניסן":

אחרי חורף ארוך, בו התכנסו המשפחות הענפות והמחוברות בתוך עצמן, הגיעו פעמי האביב.

עוד לפני פורים החלו נשות הקהילה לאוורר את הבתים ולהתארגן לקראת פסח, יותר מחודש לפני החג.

אני זוכרת, שמאחר שהקפידו על כללי הכשרות וביעור החמץ, התחילו לנקות את גרגירי האורז אחד אחד, שחלילה לא תהיה שם חיטה. כך שטפו ויבשו את כל המצרכים, שיהיו לשימוש בחג. כן, היו מגיעים גויים, שלקחו את השטיחים הרבים מהבית, לשטוף אותם בנהר ולייבשם על הגשרים מעל הנהר.

הבית נוקה ביסודיות. הוצאה כל תכולת החדרים, על שפע הדברים בהם. במקום מיוחד בבית אוכסנו כלי הפסח, הם הוצאו, נוקו והוכנו לחג באזורים מוכשרים לפסח.

אחרי שארגנו את הבית, חידשו אותו והכינו אותו לחג בעמל רב (גם הגברים סייעו), נהגו לתפור לכל הילדים בני המשפחה בגדים חדשים – שמלות וחליפות חדשות וקנו גם נעליים חדשות – זה התחיל חודשיים קודם לכן בקניית הבדים ונמשך בשמחת ההליכה לתופרת.

חידוש הבית וההכנות לחג העניקו תחושת חג, ויציאה לחרות וכולם התבשמו מהאביב שהגיע.

ראש השנה הפרסי חל באותה תקופה (השנה הפרסית מתחילה ב- 21.3), הגויות היו מנביטות חיטה, מש, שעועית וקטניות בקערות עגולות וביום הראשון של השנה החדשה, כשהפשירו השלגים, שמו את הצמחים המונבטים על המים, בכל מקום בו היו פלגי מים, וביקשו משאלות לשנה החדשה.

אנחנו השתלבנו, בחג החרות שלנו, בתוך היופי, הירוק והשפע של העם העתיק בתוכו חיינו.

בשבוע האחרון לפני החג, אני רואה בזיכרוני את נשות המשפחה – אמא, סבתות, דודות, גיסות ובנות – כולן עסוקות בשטיפת עשרות מינים של פירות וירקות.

אני זוכרת שורות, שורות של בצלצלים ירוקים ואת הכנת הסירים הגדולים של הבשר והדגים.

לא היו אז מקררים והמזון נשמר בסירים סגורים במרתף ובושל מדי יום.

אני זוכרת, שהייתה לנו חצר ענקית והיה מגיע גנן ומביא את הפרחים, שנשתלו בחצר – אמנון ותמר, אסטר, פיטוניות ושאר פרחי העונה – הכל צבעוני ובשפע.

אחרי, שהבית נוקה וסודר, בערב החג הלכו אבא והאחים ובדקו בפינות עם נר – האם נותר חמץ.

עם ערב, הגברים והילדים הלכו לבית הכנסת, כולם עם חליפות גברדין ולבושים במיטב המחלצות והשולחנות ערוכים עם מיטב התבשילים וקישוטי החג. בשנים ההן נרות הודלקו רק בבתי הכנסת, לא בבתים (פרט לחנוכה כמובן). כשהגברים והילדים חוזרים מבית הכנסת מתחילים בברכות ונשיקות קודם לסבתות, לאמהות, לדודות, לפי סדר יורד של הגיל ולבסוף לילדות וילדים. גם השכנים הגויים, שהיו ידידותיים מאוד, באו לברך, תמיד עם זרי פרחים לקראת החג.

מתיישבים מסביב לשולחן, עפ"י המנהג העתיק יושבים על השטיח. פורשים סופרה – מפה פרסית יפהפייה ומתחילים בקריאת ההגדה, תוך כדי הגשת המאכלים, כשעל השולחן שפע ירק וירקות. את ההגדה קוראים כולם (גם הנשים) בסבב ובקטעים המתאימים מרימים כוסיות (הילדים חיכו בקוצר רוח לשתיית 4 הכוסיות. בסדר השתתפו 40-50 איש ותוך כדי הסדר שוחחו וצחקו. ליד כל אחד יש בצל ירוק עם זנב ארוך ובזמן קריאת "דיינו", היו מכים בבצל אחד על השני, זה היה טריק להעיר את הילדים, שכבר התנמנמו והיה מעורר צחוק ושמחה והתפרקות ממאמץ ההכנות והניקיונות (במשפחתי

העכשווית, אנחנו ממשיכים להכות בבצל בעת קריאת "דיינו". אחר כך ממשיכים ומסיימים את קריאת ההגדה והילדים מתנמנמים בפינות.

אחרי הסדר המשפחה נשארה לישון בבית המארחים. את כל ימי החג חגגו אצל בני המשפחה, כשבני המשפחה עוברים מבית לבית והילדים משחקים בשפע של אגוזים. בבתים הוכנו קופסאות עם אגוזים, שקדים, צימוקים ודברי מתיקה, שהיו בשפע וחולקו לאורחים. כל הסעודות והמפגשים לוו בברכות ואיחולים והרבה אהבה לפי מסורת ישראל. כך היה בכל בית ברחבי פרס, גם אנשים שלא היה להם חסנו וארזו לקראת החג.

בסיום החג, כשכבר אפשר היה לאכול חמץ, היה מנהג עתיק לצאת לגנים. כל בני המשפחה – מסבים ועד טף, יצאו למטעי הפירות, לחגוג בתוך הטבע, עם הרבה אוכל, שירה וריקודים, עד סוף היום. זה היה מנהג עתיק של פתיחת פרק חדש עם המעבר מהחורף לאביב ושמחה לקראת השנה החדשה.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

פינת האיחולים

*לאסתר ואוסה, לרות וצידן וכל המשפחה
ברכות חמות להולדת הבת והנכדה ליא!*

*לבת חן ואליזבט מוצלמי וכל המשפחה
ברכות חמות להולדת הבת והבן התאומים.*

הידעת ?

מארץ ירדן 116.4 מ"מ ע"מ.

מתכון לחרוסת

הפעם בחרתי לפרסם מתכון לחרוסת, את החרוסת הזו סבי נהג להכין בחג הפסח והיום למרות כל שפע המתכונים אנחנו ממשיכים ולא מוותרים על מתכון החרוסת המשפחתי, שמתאים לגדולים ולקטנים כאחד....

מתכון פשוט וטעים לחרוסת:

200 גרם אגוזים טחונים

חופן צימוקים

1/3 כוס דבש

ניתן (ורצוי) להוסיף ליקר/ברנדי- 2 כפות

טוחנים הכל, מערבבים יחד ומכסים, יש לתת לתערובת לנוח לפחות כשעתיים לפני ההגשה.

בתיאבון וחג שמח!!

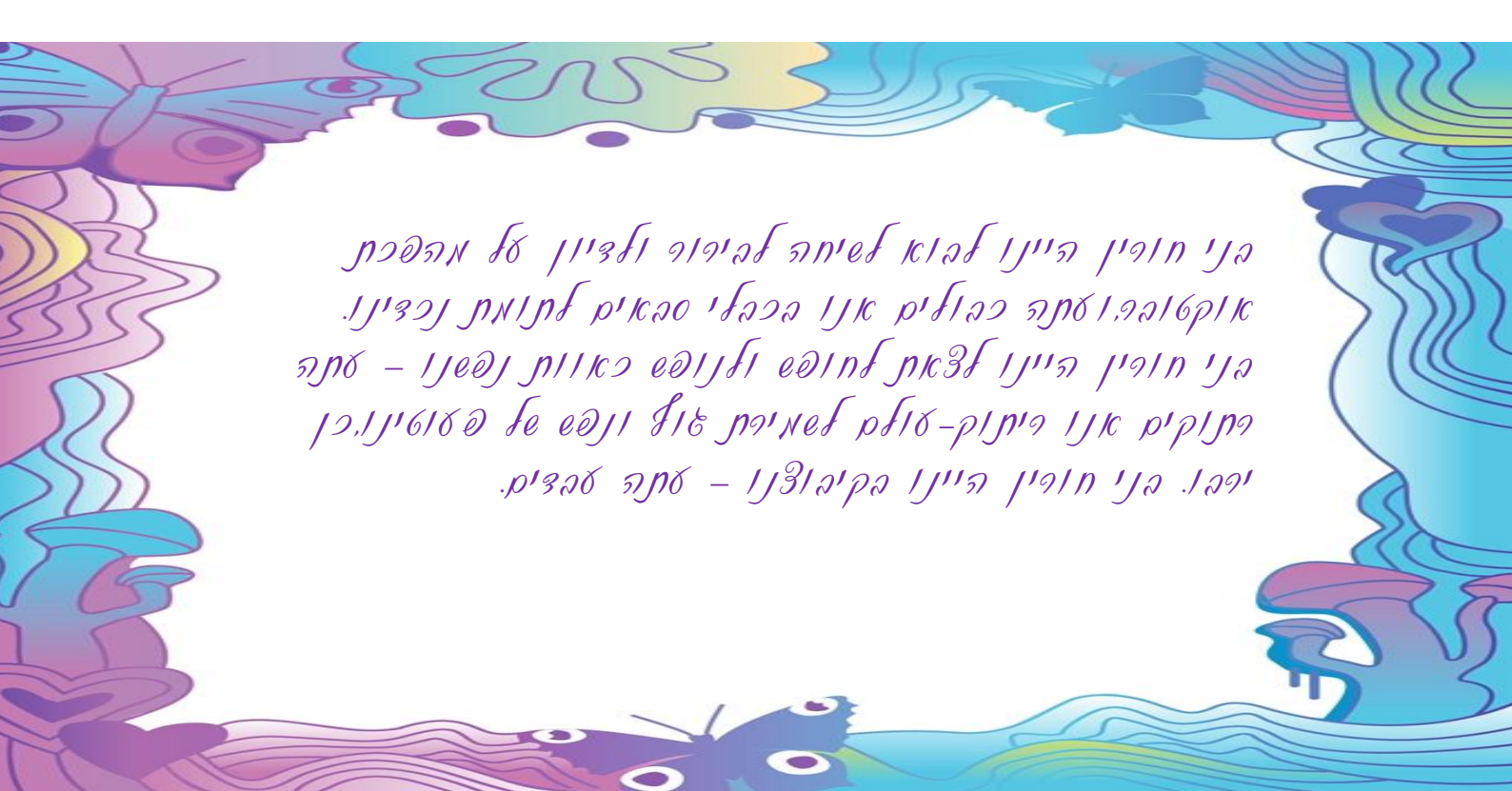
חן צוק

מן הארכיון

לקט קטעים מסדר שני היתולי של ותיקי הכפר שנת היובל של ביתנו תשמ"ט:

- ❖ הננו מוכנים אספר ביציאה לחו"ל, כי אנו ובנינו ובני בנינו פנינו לזוועת נסיעות ומחכים בתור, ואפילו הפאנים קשים וקיבוצים בשורים ומצפים להסבה, אנחנו ובנינו ובני בנינו נשאור אל המליט ואל התור.
- ❖ עבדים היינו כל חייו אסרן העבודה, ויעבינו הפרק ויעבינו ממקום עבודה אחד למנהו עז עזם היום הנה ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו זקנים וכולנו יוצעים את תורת מרקס ולנין, יערי וחזן - מצווה עלינו להמשיך לעבוד עז כלות, כי מה יעשה הקבולץ הבעינו - וכל המענה הפי זה מסובת.
- ❖ והיא שעמדה - היא האידיאה שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל צור וצור עומדים עלינו עם שיטות חזרות - קיבולץ חזש, תמורה לתמורה - ואנו ניצלים מיצטו
- ❖ והיה באחרית הימים וישי איש תחת שפנו ותאנתו ומכונת הפלו חונה ליד ביתו בעל 5 חדרים, 2 חדרים שירות וסאונה: בשזות יטרפו טבל"טים (על מקל מצל"טים טרקטורים אלא טרקטוריסט) ובמשעל יתוהבו רובוטים ובמטבח ילשו קייטרינג את הארוחות, הילדים יהמו, הלני"מ מלמן נשכח וישוהו בניס אשכולס והארץ מלאה קיבוצים - עולם שכולו טוב.
- ❖ עבדים היינו?
- בני חורין היינו לקבולץ אשר בארוחות חיו בחפנו בימי בחרותנו.
- בני חורין היינו ערה וליאה, כי בנינו נמו את שנתם בהשחת שומרות מהימנות, ועתה - עבדים אנו לשמירה עצמית, המכונה שמרשפות, אל בני בנינו.
- בני חורין היינו לכל חס ולכל נשף - עתה עבדים, משועבדים לצי' אמות חצר השירה של הטל.

גני חורפין היינו לבוא לשיחה לביור ולציון על מהפכת
אוקטובר. עתה כבואים אנו בכפאי סבאים לתואת נכדינו.
גני חורפין היינו לצאת לחופש ולנופש כאוות נפשנו - עתה
פתוקים אנו פיתוק-עולם לשמירת אולף ונפש על פאטרינו. כן
יבא. גני חורפין היינו בקיבוצנו - עתה עבדים.

מתבקש דיון ציבורי באופי הישוב

מאז הקמתו חרט על דגלו כפר מנחם אורח חיים חילוני מודע ומובהק, המקיים ויוצר את מסורות המקום על בסיס הסביבה החקלאית ואורח החיים הייחודי. ככזה גם הוצג לנו היישוב כשהגענו לרגע ההחלטה לבחור לבנות בו את ביתנו. לא קשה לזהות כי בסביבתנו הקרובה, באזור ובמדינה כולה ישנם ישובים אחרים לא מעטים בעלי אופי חיים מסורתי ודתי, העונים לצרכי הזרמים והמסורות היהודיות השונות. בתקופה האחרונה קבוצת תושבים לוחצת ופועלת לשילוב מנהגים דתיים ליישוב, במיוחד בחגים. תוך כדי הבאת אנשים מבחוץ לקיים טקסים דתיים במתקני היישוב. למשל משפחה חרדית בימי הכיפור האחרונים, הובילה את תפילות יום הכיפור. בפורים תלמידי ישיבה מירושלים הובילו את אירוע קריאת המגילה במועדון לחבר. האם זו תכנית צוות תרבות לפורים?

תשאלו מדוע להיתפס לקטנוניות? מה הנזק שנגרם בגין עזרה, ועוד בהתנדבות, לקיום טקס בחג זה או אחר. אז זהו, חילוניות ואורח חיים חופשי אינם כלי שהתרוקן מתוכן הדת שהיה בתוכו. אלא סט מלא של ערכים ואמונות, המגובות ומחוזקות במסורות ותכנים שפותחו על ידי אנשי רוח בהתיישבות העובדת ובחברה הכללית. תפיסת העולם החילונית הצעירה יחסית עדיין נדרשת להיאבק על קיומה מול מנגנונים מורכבים וחזקים ממנה, שלהם ותק, ניסיון ועוצמה רבה.

הזמנת גורמים מסורתיים ואנשי דת לקיים את הטקסים ולציין את המועדים ביישובנו היא תחילתו של תהליך שבסופו של דבר ישנה לחלוטין את אופי החילוני של כפר מנחם. מקומם במיוחד שתהליך זה נעשה ללא שהתקיים כל דיון עקרוני בשינוי אופיו של היישוב, ולא נעשה דיון על ההשלכות הנובעות ממהלכים אחרונים שכוונתם להתחיל התהליך בניית בית כנסת ביישוב.

אני כותבת דברים אלו מנקודת ההשקפה החילונית והפלורליסטית. הערכים הפלורליסטיים שבהם אני מאמינה נותנים מקום לכל אדם לפעול על פי סט אמונותיו וערכיו במסגרת חייו הפרטיים, ביתו ומשפחתו, אך כאשר או עוסקים בזירה הציבורית יש צורך בהחלטה ערכית על אופי היישוב. אין זכות לקבוצת מיעוט (שחלקם אפילו בחרו לעזוב את האגודה) לשנות את צביון היישוב באמצעות "כיבוש זוחל" של טקסים המשנים את אופי החיים ביישוב.

אני קוראת לוועד היישוב למלא את תפקידו באחריות ובאומץ ולנקוט במהלכים לחיזוק התהליך הדמוקרטי ביישוב. ליזום דיון ציבורי גלוי ופתוח בנושאים הכרוכים בשינוי אופי החיים ביישוב. ולא לשלוח את חברי אותה קבוצה המעוניינת להקים בית כנסת "לשכנע" את הציבור בנחיצותו.

בברכת חג שמח,
דלית גדיש

השלמת תחנת הרכבת שלנו - יעד בר השגה

לפני כשנתיים החלה בניית תחנת הרכבת כפר מנחם - כפר הריף.

בשלב א' הוקם בסיס לתחנה על קו הרכבת הקיים בין באר-שבע לתל-אביב – נבנו רציפים, מעבר תת קרקעי ופיר מעלית בעלות של קרוב ל-30 מיליון ₪, ומועצת יואב עשתה תכנון של דרך גישה בעלות של מאות אלפי ₪. לאחר מכן נפסקו העבודות ונותרנו עם חצי תחנה.

את השלמת התחנה יש לבצע בשלב ב' אשר עדיין לא תוקצב – יש להקים מבנה לאולם נוסעים, חניה וכביש גישה בעלות של כ- 30 מיליון ₪ נוספים.

לפני כ-2-3 חודשים הוקם מטה מאבק הכולל תושבים ממועצות אזוריות יואב ובאר טוביה, ששם לו כיעד להביא לסיום בניית התחנה.

את הפעילות החלו במקביל נדב כהן מרבדים ודור בוהדנה מכפר אחים. בנוסף להם, חברים במטה צפיר צור, גידי קרון, ומרדכי קריסטל (כפר מנחם), טלי כהן, סמי גרוס, נדב שקד ואבנר כהן (רבדים), חן קצביץ' וסימה קצביץ' (כפר הריף), וירון שחר (תלמי יחיאל).

חברי המטה נפגשים, זורקים רעיונות ומוציאים אותם לפועל באווירת עבודה אנרגטית וחיובית. הם עובדים בשיתוף פעולה מאוד הדוק ופורה עם ראשת מועצת יואב, מטי צרפתי-הרכבי, אשר מגייסת את עמיתיה באזור, כגון ראש מועצת נחל שורק. כמו-כן, המטה יצר קשר שיתוף פעולה עם אגודת הסטודנטים ונשיא מכללת אחווה.

לגבי מימון – עד כה הצרכים הכספיים היו מועטים ביותר. כמובן שכל הפעילות של חברי המטה היא בהתנדבות ולכתבות בתקשורת אין עלות. מטי צרפתי-הרכבי אפשרה מימון של כ-5000 ₪ מהמועצה לצורך הדפסת פליירים, סטיקרים וחולצות.

צפיר צור תיאר את פעילות המטה:

עד כה התמקדנו בשני סוגי פעילויות - יצירת מודעות ציבורית באזור וחשיפה ארצית בערוצי התקשורת השונים.

באזור – בנוסף להחתמה על העצומה דרך פרסום במיילים היישוביים ובעיתון המועצה, והשימוש בפייסבוק (<https://www.facebook.com/Kefarmenahemrailstaition>), קיימנו מבצעי החתמה במכללת אחווה ובמרכז הקניות ביד בנימין. מבצעי החתמה אלו נועדו לגייס למאבק את האוכלוסיות שכעת עדיין לא מיוצגות במטה המאבק. בקרוב מתוכנן מבצע החתמה במרכז הקניות ביג על מנת לגייס גם את תושבי קריית מלאכי למאבק.

בהיבט התקשורתי, יצרנו מצגת קצרה וממצה המביעה את העניין הציבורי בתחנה. פנינו עם המצגת הזו, בעזרת אנשי תקשורת המתגוררים במועצה, לעיתונאים ועורכי תוכניות אקטואליה, והצלחנו לעניין אותם, למרות שהנושא שלנו הוא מקומי – פריפרי. העניין התקשורתי נוצר משום שהראינו שהתחנה הזו חשובה לקהלים רחבים ומגוונים בפריפריה (ולא רק למספר יישובים כפריים) ומשום שהפכנו את התחנה לסמל להתנהלות שלטונית בלתי תקינה: הפרת הבטחה שלטונית, תהליך קבלת החלטות פגום, שלטון פקידי האוצר על נבחר הציבור, העדר שיקול דעת, ובזבוז כספי ציבור. מהרגע שנוצר עניין תקשורתי ראשוני היה לנו קל יותר להגיע לתוכניות האקטואליה הבאות.

באופן זה הצלחנו תוך זמן קצר מאוד להתברג לתוכניות אקטואליה מובילות ברדיו ובטלוויזיה, אשר כל אחת מהן חייבה את משרדי הממשלה הרלבנטיים להגיב רשמית. כך נוצר לחץ ציבורי-תקשורתי מסיבי, שגרם לשר התחבורה ישראל כץ להתייחס ברצינות לדרישתנו.

ההתייחסות משרד התחבורה השתנתה באופן מהותי לאורך החודש וחצי של הראיונות בתקשורת – בהתחלה, דובר המשרד מסר לגיא זהר (רדיו ללא הפסקה), שלא ממשיכים בהקמת התחנה בגלל חריגה בתקציב הרכבת ושמראש תוכנן לעשות רק את שלב א' ולא את כל התחנה. לאור המשך הלחץ התקשורתי, בראיונות הבאים, אצל רזי ברקאי (גלי צה"ל) ועודד שחר (רשת ב'), דובר משרד התחבורה כבר הודיע שהנושא נמצא בראש סדר העדיפויות של השר. אנחנו לא הסתפקנו בתגובה זו משום שהיא אינה מחייבת.

ההתפתחות החשובה האחרונה הגיעה בכתבה ששודרה בחדשות ערוץ 10 בפריים טיים. במסגרת הכתבה צולמה הפגנת תמיכה של קרוב ל-100 מתושבי האזור ובהם כ-20 מתושבי כפר מנחם, באתר התחנה שלנו. אנחנו מודים מאוד לכל מי שהגיע ותרם בכך להצלחת הכתבה. מנכ"ל משרד התחבורה בכבודו ובעצמו צולם לצורך התגובה והודיע כי התחנה עברה בדיקת כדאיות כלכלית וכי הבניה תושלם כבר בשנה הקרובה. אנחנו רואים בנוסח המחייב של ההודעה (זמן מפורש להבדיל מסדר עדיפויות בלתי מחייב), בדמות שהעבירה אותה (מנכ"ל להבדיל מדובר), ובמדיום (צילום להבדיל מהקלטה) – אבן דרך חשובה מאוד לקראת חידוש הבנייה.

בתחילה, הקשר היחיד שלנו עם משרד התחבורה היה עקיף – באמצעות תגובות הדובר בתוכניות הרדיו. בשבועיים האחרונים, בעקבות הלחץ התקשורתי המרוכז, התקדמנו למצב בו אנחנו נמצאים בתקשורת ישירה עם לשכת שר התחבורה. לשכת השר הבהירה לנו שכ"ץ החליט לסיים את התחנה, על אף הוטו ממשרד האוצר, ושהוא לא יאפשר ביצוע של אף מיזם רכבת אם האוצר לא יאשר את השלמת התחנה שלנו.

משיחות עם פקידיים בכירים במשרדי התחבורה והאוצר ברור לנו היום (מה שבעבר יכולנו רק להעריך), שאגף התקציבים באוצר הוא זה שחסם את השלמת התחנה, בטענה של אי כדאיות כלכלית, על אף ההשקעה של חצי מהסכום לפני שנתיים. לא מדובר בחוסר תקציב או חריגה כפי שהם התבטאו בהתחלה, אלא בעמדה עקרונית של אגף התקציבים באוצר.

לשר התחבורה, כנראה לא היה אכפת במשך השנתיים האחרונות מה יהיה גורלה של התחנה, אך כעת בעקבות הלחץ שלנו, עושה רושם שהוא החליט את ההחלטה הנכונה, וגם מוכן להיכנס למאבק עם משרד האוצר לשם כך.

לשכת שר התחבורה כעת מעדכנת אותנו לגבי הישיבות הצפויות על נושא השלמת התחנה, ואנחנו מקווים להיפגש עם שר התחבורה ישראל כ"ץ לאחר ישיבות אלו, ולקבל ממנו התחייבויות מפורשות בכתב ולוח זמנים להשלמת התחנה.

במידה ושר התחבורה לא יצליח לקיים את התחייבותו – אנחנו נשאף להגיע ישירות לשר האוצר יאיר לפיד, ויש לנו כבר מספר תוכניות כיצד לעשות זאת. לפני שבוע ראינו ביו-טיוב את הנאום שהוא נשא במרכז הבינתחומי בהרצליה

(<http://www.youtube.com/watch?v=DRDGz-sg0Jo&feature=youtu.be>), אני ממליץ לצפות החל מהדקה ה-11), ובו הוא דיבר בצורה נחרצת כנגד המקלות בגלגלים שאנשי אגף התקציבים תוקעים לתוכניות השרים להם נתונה הסמכות לקבוע מדיניות. באופן ספציפי, הוא אפילו דיבר על כל מיזם התחדשות הרכבת בעשור הקודם, שבוע אחר שנים ארוכות בהן אגף התקציבים חסם את התפתחות הרכבת בטענת חוסר כדאיות כלכלית. מכאן ברור לנו שהסרת הוטו של אגף התקציבים על קיום סדר העדיפויות של משרד התחבורה תואם את האג'נדה של שר האוצר.

לפיכך, השלמת תחנת הרכבת שלנו מהווה, גם אבן בוחן עבור שר התחבורה ליכולתו לקיים את סדר העדיפויות שלו, וגם אבן בוחן עבור שר האוצר ליכולתו לשנות את התנהלות אגף התקציבים – זה מאוד בר השגה!

המטרה שלנו היא חידוש הבנייה לכל המאוחר בראשית 2015, וזה במידה ולא ניתן לעשות זאת בשנת 2014 היות והנושא לא מתקצב בשנה זו.

אנחנו כעת אופטימיים מאוד שהדברים יזוזו, מבלי שנצטרך לפעול במישור המשפטי, בו אנחנו בוחנים את האפשרות להגיש עתירה לבג"ץ או לפנות למבקר המדינה.

יש לנו גם תוכניות לעוד אירועי החתמה גדולים ולהפגנות מול משרדי הממשלה ואפילו מול הבתים של שרי הממשלה, ולצורך כך כמובן שנזדקק שוב לשיתוף הפעולה של הציבור הרחב. בשלב זה אנו מתמקדים בערוצים השקטים שנפתחו בעקבות ההד התקשורת מול משרדי הממשלה. אנחנו שמחים מאוד על כך שבעתיד הקרוב יצטרף למאבק איש מקצוע בתחום אשר נשכר במשותף ע"י ראשי המועצות האזוריות יואב ונחל שורק, לטובת הגברת הלחץ האישי (להבדיל מהציבורי) בחלונות הגבוהים.

אנחנו מקווים לעדכן אתכם בקרוב בבשורות טובות נוספות. בינתיים, ניתן לשמוע ולראות את כל הכתבות בתקשורת באמצעות האתר שהקים ומעדכן שלומי גרבר

(<http://www.kfar-menachem.org.il/info/2014/STOP-THE-TRAIN.htm>).

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

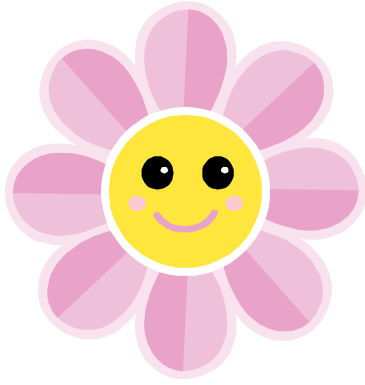

אביבון 2014

בשבת 5.4.2014 נערך האביבון המסורתי ברוב עם. שני חידושים היו השנה - להקות מוזיקליות מכל האזור הנעימו במנגינות במשך שעתיים (מוזיקה חיה במקום מוזיקה מוקלטת). פינות היצירה בוטלו ובמקומן נערכו פעילויות ספורט לגילאים השונים, בהנחית כוחות מקומיים. היה מוצלח ומהנה מאוד. צוות האביבון: אסף אוזן, יעל מלכה, צביה גרשוביץ, רונן שרעבני, רותם שחורי ושחר ארגוב בניצוחה של אנה גולדסטרו. ישר כח לכל העושים במלאכה - לחברי הצוות ולרבים, שהקימו, פירקו, אירחו והפעילו.

להתראות בשנה הבאה.

פינת הגבן

" האביב הגיע פסח בא" :)

שלום לכולם,

חג הפסח מבשר את בא האביב, והאביב מביא איתו את העונה היפה ביותר בטבע, השדות מוריקים וניתן לראות שפע פריחה הן בגינה הפרטית ובטבע שמקיף אותנו מכל עבר.

זה הזמן לבצע עבודות רענון והכנה לגינה לתחילת האביב, ואני אפרט בהמשך על מספר המלצות שכדאי לבצע בגינה הפרטית.

ראשית עלינו לדאוג להיפטר מעשבייה מיותרת - עד כמה שניתן בעישוב ידני, יחד עם מערכת השורשים. ניתן גם לרסס את העשבים על מנת למנוע הבשלת הזרעים והפצת דור ההמשך.

❖ מערכת ההשקיה: לאחר החורף (במונחים ישראליים כמובן), בו השתדלנו לא להשתמש במערכת ההשקיה, עלינו לבדוק מחדש את תקינותה. הדרך הפשוטה ביותר לעשות זאת, היא להפעיל ידנית את המערכת למשך מספר דקות, ולבדוק האם כל הטפטפות או אמצעי ההמטרה, פועלים כנדרש. למי שיש בקר השקיה ממוחשב יש לבדוק שהסוללה תקינה.

❖ דישון: לאחר ניכוש העשבייה בגינה ממומלץ לדשן את הקרקע לפני השתילות הבאות. את דישון הקרקע נעשה ע"י קומפוסט, וזאת ניתן לבצע ע"י שתי דרכים עיקריות: האחת פיזור קומפוסט על כל הגינה והשנייה פיזור קומפוסט במקומות המיועדים לשתילה. חשוב לזכור שאת הקומפוסט יש להצניע בתוך האדמה אחרת הוא לא יתפרק ולא יהיה זמין לצמחים.

❖ אם אתם מעוניינים לשתול דשא, יש להכין את הקרקע בדרך שתוארה, ובנוסף לישר את הקרקע עד כמה שניתן על-מנת למנוע היווצרות משטח לא אחיד לאחר צמיחת הדשא. מידע בנוגע לסוגי הדשא ניתן למצוא באינטרנט.

שתילה ונטיעה: יש לזכור כי אנו נמצאים עדיין במחסור. בהתאם לכך מומלץ להשתמש בצמחיה חסכונית במים כגון: סוקולנטים שונים, מיני גאופיטים, עשבונים (זיף נוצה, אלימוס וכו'). צמחי ארץ ישראל הופכים שכיחים יותר ויותר בגינות הנוי אם מפאת יופיים והתאמתם לסביבה, ואם מפאת היותם חסכוניים במים.

זהו גם הזמן המתאים לשתול מספר זנים של גפנים ליין או למאכל. כמו כן ניתן לשתול עצים כגון עצי פרי נשירים וירוקי עד, ועצי נוי אחרים. שיחים ובני שיח, משתרעים ופורחים - אם נמנענו לשתול אותם בשל הקור של החורף, זהו זמן נהדר לשתולם בגינה כעת. תחילת האביב היא המועד לשתילת צמחים עונתיים קיציים כמו - וינקה, טגטס, ציניה, קוסמוס, גומפרנה - שפריחתם תימשך עד הסתיו. מומלץ לנסות ולשתול צמחים

אלו באזורים עם שמש על מנת שיפרחו במלוא הדרם. כמו כן ניתן לשתול פטוניות על סוגיה השונים. בקיצור: זה הזמן
❖ עוד עניין שברצוני להעלות כאן על הכתב בנושא נעימת בזנטיים על מדשאות. האביב הגיע ואיתו גם האירועים על המדשאות של כל הנוגעים בדבר. אני מבקש בכל לשון של בקשה לא לנעוץ בזנטיים על המדשאות ללא תיאום איתי! יש מתחת למדשאות קווי מים ונעימת בזנטיים ללא תיאום תגרום לנזק במערכת ההשקיה ולבזבוז מים. יתרה מכך יידעו אותי שבחלק מן המדשאות עובר קו חשמל ולכן עניין זה הוא גם בטיחותי!!

ולסיום אני מאחל לכולם חג אביב שמח ופורח ירון גיאר מנהל הנוי.

ארגון שחר מחפש משפחות אומנה באזור הדרום אנחנו מחפשים בדחיפות משפחות אומנה מאזור הדרום, לילדים הזקוקים לכך!!!

פרויקט האומנה שלנו

- ארגון שחר עוסק באיתור משפחות המוכנות לגדל בבתם ילד/ה הזקוק/ה לבית חם ואוהב.
- הטיפול בילד/ה במסגרת משפחה אומנת מהווה אתגר אנושי מרתק שמאפשר לילדים הזדמנות נוספת לחוות חיי משפחה בסביבה תומכת ובטוחה.
- ארגון שחר מספק למשפחות האומנה והילדים ליווי צמוד של אנשי מקצוע לאורך כל הדרך, דמי אחזקה חודשיים והנחייה ויחס אישי.

אומנה לילדים ונוער
לכל ילד הזכות לגדול ולהתפתח לעולם טוב יותר
שחר – בית טוב לגדול ולהתפתח בו.

לפרטים, אפשר ליצור קשר עם זוהר לב, רכזת גיוס משפחות אומנה – 077-9331330, שלוחה 2.

או דרך האתר ודף הפייסבוק של הארגון.

[/http://www.shahar.org.il](http://www.shahar.org.il)
www.facebook.com/shahar.org.il

עו"ס זוהר לב
רכזת גיוס משפחות

נייד: 050-9960010
טל': 077-9331330
פקס: 077-9331349
כתובת: ת.ד. 535 פרדס חנה כרכור 37105
דוא"ל: omnaf@shahar.org.il
אתר: www.shahar.org.il

שחר
חברה רווחה משפחה